

Op zoek naar balans;

Persheng Warzandegan

Persheng Warzandegan werd in 1958 geboren in Sanadaj, de hoofdstad van Iraans Koerdistan. Haar kunstopleiding vervolgde ze in eerste instantie in haar geboorteplaats, daarna studeerde ze aan de kunstacademie van Tabriz.

Aankankelijk was het voor Persheng niet eenvoudig om de weg van het kunstenaarschap op te gaan. Haar vader en haar toenmalige echtgenoot waren er geen voorstander van dat zij deze weg volgde. Zelf zei ze hierover: 'Ik zal ze dat niet verwijten of erover mopperen. Zij hebben het zo geleerd in onze cultuur. En de mannen in Iran moeten zich in die zin nog ontwikkelen. Ik wil ook niet in de slachtofferrol blijven hangen. Aan het verleden is niets meer te veranderen, maar het heden heb ik zelf in de hand. De helft van wat een mens overkomt ligt aan het lot, de andere helft is eigen verantwoordelijkheid. Ik had het geluk dat mijn man voor zijn werk vaak niet thuis was en dan schilderde ik stiekem toch'.

In haar hang naar onafhankelijkheid begon zij ook een eigen bedrijfje, zodat zij financieel zelfstandig was van haar man. Dat bedrijf liep goed, totdat de Iraanse overheid haar benaderde om een microfoon te installeren om de mensen in haar werkplaats af te luisteren. Persheng Warzandegan: 'Als je in Iran goed wil leven moet je dit soort deals sluiten. Mijn man vond dat ik voor mijn eigen veiligheid op dit voorstel in moest gaan, maar ik vertikte het om anderen in gevaar te brengen. Toen ik ook nog eens werd gezocht, ben ik met mijn twee kinderen naar Nederland gevlucht'.

Enmaals in Nederland, waar zij in 1988 aankwam, besloot zij al haar kansen te benutten om bij te leren en schreef zij zich in bij de AKI in Enschede. Aanvankelijk leek het voor haar niet mogelijk om een beurs te krijgen. De diverse instanties vonden het niet nodig dat zij nog een opleiding zou volgen, omdat zij in Iran al aan de kunstacademie was afgestudeerd. Maar Persheng stond erop dat zij ook hier de opleiding tot kunstenaar kon volgen. Uiteindelijk kon zij met een UAF beurs aan de AKI studeren en werd zij toegelaten, waarna zij schilderkunst, fotografie en keramiek studeerde.

Het veelzijdige oeuvre van Persheng Warzandegan omvat, naast schilderijen, veel keramisch werk, bronzen en sieraden. Haar centrale thema is het zoeken naar evenwicht, het vinden van balans. In haar abstracte, veelal organische vormen komt die zoektocht telkens weer tot uitdrukking. Het zoeken naar balans was en is voor Persheng beslist geen vrijblijvende aangelegenheid. In Iran had zij alles al achter zich moeten laten en moest zij in nieuwe omgeving weer van worden af aan beginnen. Dit proces moest zij nog een keer doorstaan, toen in 2000 de vuurwerkramp in Enschede haar atelier verwoestte. Dit betekende een grote klap voor haar en het duurde dan ook een tijd voordat zij de draad

weer kon oppakken. In haar werk , direct na deze ingrijpende gebeurtenis, greep zij vooral naar oude mythologische motieven, ontleend aan de klassiek Perzische traditie. Dit uitte zich bijvoorbeeld in haar werken van fabeldieren.

In 2003 wachtte haar een derde grote tegenslag. Haar atelier werd in brand gestoken, waarbij zij wederom een groot deel van haar werk verloor. Een deel van de werken die zij vanaf dat moment maakte staan in deze tentoonstelling centraal. In de schilderijen en de keramische werken die hier te zien zijn keren aan tal elementen terug. In de eerste plaats zijn er de menselijke vormen, die, hoe geabstraheerd ze ook zijn, in veel van haar werken herkenbaar zijn. In de tweede plaats zijn dat de organische vormen. Deze zijn eigenlijk in de een of andere vorm in haar werken terug

te vinden. Een derde element zijn de muzieknoden, voor haar een symbool van de zoektocht naar harmonie en schoonheid. Persheng Warzandegan exposeerde in verschillende Europese landen, de Verenigde Staten, Canada en Japan. In deze tentoonstelling staan vooral haar schilderkunst en haar keramische werk centraal.

Floris Schreve

